

UKRAINE 90202

Zakarpats'ka oblast

Berehove

Vulytsya B. Khmel'nyts'koho 10/3

Habor Petro / Gábor Péter

(Jorien de Ruiter)

ww.childrencareoekraïne.nl

jorienderuiter@hotmail.com

NL64 RABO 0148 8373 52

t.n.v. CG De Wingerd

o.v.v. Children's Care Oekraïne

Children's Care Oekraïne

Nieuwsbrief december 2021 – Jaargang 9 nr. 4

Het is al weer een tijd geleden dat ik mijn laatste nieuwsbrief heb geschreven. De tijd is voorbij gevlogen. Eind augustus konden we na twee en een half jaar eindelijk weer naar Nederland. We hebben een goede tijd gehad met familie en vrienden. Het was heerlijk om er weer even uit te zijn en naast alle bezoeken en regelingen ook uit te kunnen rusten.

TFC

Verblijfsvergunning

Precies een jaar geleden schreef ik over mijn verblijfsvergunning. Er waren problemen door mijn naamsverandering na het trouwen met Sanyi. Na verschillende aanpassingen (o.a. een boete bij de grens omdat ik te lang in Oekraïne verbleef zonder de juiste papieren, het afsluiten van een andere zorgverzekering omdat het woordje Covid in de eerste niet stond, een datum die ontbrak en nog een aantal dingen) heb ik dan eindelijk weer een verblijfsvergunning. Ik ben dankbaar dat uiteindelijk alles gelukt is en we weer een jaar vooruit kunnen.

Nederland

Winter in Oekraïne

Winter is waar we naar uitkijken of toch niet? Ik vind eerlijk gezegd de winter wel mooi. Natuurlijk is het koud, maar een mooie witte deken van sneeuw of de zonnige dagen tijdens de vrieskou vind ik echt heerlijk! Maar winter heeft ook zo zijn andere kant. Een kant van zorgen hoe je huis warm te houden, of honger omdat er geen geld is om eten te kopen als je al je rekeningen moet betalen. Ik merk bij veel mensen dat zorgen om geld juist in deze tijd nog duidelijker naar voren komen. De kosten van voedsel en andere producten zijn de laatste jaren flink gestegen, zo ook voor hout, elektriciteit en gas en dan te bedenken dat de salarissen nog altijd laag blijven.

De komende maanden hoop ik weer verschillende gezinnen te ondersteunen met voedselpakketten en waar nodig hout als brandstof te geven of hulp te bieden bij financiële zorgen als die te ver zijn opgelopen. Juist in de wintermaanden is het fijn dat ik mensen op deze manier kan helpen. Ik ben dankbaar dat ik dit al vier jaar lang mag doen en dat jullie helpen om dit mogelijk te maken.

Sasja en Nastja

Waar ik eerder ongeveer elke dag druk was met de buurtjes, heb ik nu naast mijn andere werkzaamheden lang niet zoveel tijd voor ze. Misschien is dat ook wel een gezondere situatie. Ik vond het soms best lastig om te zien waar de grenzen lagen en waar je soms ook voor je zelf mag kiezen. Toen ik het gezin leerde kennen was moeder door corona haar baan kwijt geraakt, was er niets om te eten en stapelden de rekeningen zich op. Wekelijks kocht ik boodschappen voor ze en probeerde er zoveel mogelijk voor ze te zijn. Door de intensieve relatie, bouw je ook wel een soort van vriendschap op ook al zal die nooit helemaal gelijkwaardig zijn. Ik vind het mooi om te merken dat door de relatie die je opbouwt ook zij gaan veranderen en open gaan staan om anderen te helpen. Niet alleen heeft de buurvrouw mij geholpen door op ons huis, de planten en dieren te pas-sen toen wij in Nederland waren. Ook geeft ze van haar overvloed weg aan anderen die het nodig hebben. Geregeld krijg ik een zak vol kleding die zij niet meer kunnen gebruiken, die ik dan weer kan door geven aan mensen die het goed kunnen gebruiken. Ze heeft lang niet altijd genoeg om van rond te komen en daarom help ik haar nog wel met dingen zoals hout voor de winter, eten of kleding, maar niet meer 100%. Ze zorgt voor een groot deel weer zelf voor haar gezin en daar werkt ze hard voor. Soms zelfs zeven dagen per week voor acht euro per dag. Maar ze doet het en dat vind ik mooi om te zien.

In de afgelopen maand mochten we haar nog helpen met het schilderen van haar huisje want dit was hard nodig. Ik hoop dat we haar binnenkort nog kunnen helpen met een nieuwe slaapbank. Uit haar oude bank springen de veren op verschillende plekken uit de bank. Bij de buurvrouw is geen plaats voor een gewoon bed omdat ze met zijn drietjes in één kamer wonen en ook slapen. Naast de hulp is het heerlijk om de kinderen wat extra aandacht te geven als moeder aan het werk is. Samen te spelen, koekjes te bakken, te koken of heerlijke wandelingen te maken en te genieten van elkaar. Een mooi verhaal om te vertellen is dat toen ik naar Nederland ging er drie huilende gezichtjes ons uit stonden te zwaaien en drie blije gezichtjes toen wena drie weken eindelijk weer thuis kwamen. Ik ben nog nooit met zoveel blijdschap ontvangen na ik in Nederland was geweest voor een vakantie. Nog ruim een week later vroeg Nastja (4) of ik er de volgende dag nog wel zou zijn of dat ik dan weer opeens weg was.

Nefelejcs

Na mijn verblijf in Nederland ben ik ook weer aan het werk gegaan bij mijn werk in Nefelejcs. De eerste week namen we afscheid van Stefan, Margaretha en de kinderen die hier ruim zeven jaar werkzaam zijn geweest en het hele project hebben helpen opbouwen. Het is zo mooi om te zien dat er al zoveel jaar een plek is voor kinderen die een beperking hebben en niet mee kunnen draaien in de maatschappij zoals die hier is. Een plek waar de kinderen van betekenis zijn, op hun eigen niveau. Voor het hele team is het wel even wennen nu zij er niet meer zijn maar met elkaar proberen ze de zorg op zich te nemen. Naast mijn werk in de keuken drie dagen per week, waar we voor de kinderen koken, mocht ik de afgelopen maanden ook meerdere malen mee draaien met het jongerenprogramma waar we met de jongvolwassenen koken en bakken. Het is zo mooi om deze jonge mensen te zien groeien en genieten. Niet alleen in het team maar ook bij de kinderen ben ik al helemaal opgenomen in het geheel en dat voelt erg fijn. Ik ga over het algemeen elke dag met plezier naar mijn werk. Overal is wel eens wat, maar ook daar vinden we met elkaar wel weer een weg in.

Op vrijdag zorg ik voor Barbara, een meisje van 16 met het Rett-syndroom. Barbara was een meisje net als alle andere kinderen. Ze groeide gewoon en ging ook naar de peuterspeelzaal. Maar na haar tweede levensjaar bleef zij achter in haar ontwikkeling en ging ze snel achteruit. Voor de ouders is dit best een lastige tijd geweest, waarin ze zelf moesten verwerken dat hun kindje een handicap heeft en daarnaast ook moesten omgaan met een buitenwereld die hier niet mee wist om te gaan. Men dacht dat Barbara een agressief kindje was. Door haar achteruitgang had ze geen controle over haar armbewegingen, daardoor leek het alsof ze sloeg. Maar Barbara heeft geluk met een gezin waar ze volledig is geaccepteerd en waar goed voor haar wordt gezorgd. Toen Nefelejcs van de grond kwam, heeft vader veel geholpen in de opbouw en zelfs in het vervoer van kinderen, waaronder zijn dochter, naar Nefelejcs toe. Stefan heeft dit uiteindelijk van hem overgenomen. Stefan en Margaretha hebben veel kunnen helpen met bijvoorbeeld een aangepaste stoel en een bed voor Barbara aan te schaffen omdat ze uit haar gewone bed viel en de ouders soms niet wisten hoe lang ze daar dan had gelegen omdat ze niet kan praten. Barbara heeft vierentwintig uur per dag zorg nodig.

Lopen, eten, wassen en naar de wc gaan, bij alles moet ze geholpen worden. Meestal zit Barbara in een rolstoel. Ze kan nog wel een paar pasjes lopen als ze wordt vastgehouden. Helaas had de familie het afgelopen jaar nog een groot verlies te verwerken in hun gezin. De moeder, de spil van het gezin, is op veel te jonge leeftijd overleden aan de vreselijke ziekte kanker. Naast de zorg van de vader en haar jongere broertje die echt alles er aan doen, om zo goed mogelijk voor Barbara te zorgen proberen we ook bij Nefelejcs te helpen. Barbara komt drie hele en twee halve dagen naar het centrum, waar wij als team de zorg op ons nemen. Barbara houdt van gezelligheid, eten en is over het algemeen goed gemutst. Maar net als iedereen heeft ook zij wel eens een mindere dag en dat maakt het soms wel lastig omdat ze niet kan vertellen wat er aan de hand is. Voor mijzelf is het soms nog even zoeken wat ik met haar kan doen, maar even lekker snoezelen in de snoezelruimte, spelen in de ballenbak of buiten fietsen, daar geniet ze volop van. Voor Barbara is incontinentiemateriaal nodig. Ik probeer hier financieel aan bij te dragen. Zowel voor Nefelejcs maar ook voor thuis is het voor vader een grote steun om af en toe eens te worden ondersteund in het kopen van dit materiaal.

Incontinentiemateriaal

Naast Barbara zijn er veel mensen die wij kennen die incontinentiemateriaal kunnen gebruiken want dit zijn vaak grote kostenposten voor de mensen hier. Eén pak kost op dit moment 11 euro en dat met een dag inkomen van ongeveer 10 euro is een enorm bedrag. Eerder konden we mensen helpen vanuit transporten die vanuit Nederland kwamen maar doordat dit steeds moeilijker wordt proberen we zolang er financiële middelen zijn deze producten te kopen en uit te delen waar nodig is.

Szabi Als Nefelejcs team en de kinderen hebben we afgelopen week plotseling afscheid moeten nemen van Szabi 16 jaar oud. Hij is overleden aan de gevolgen van een verstopte drain waardoor de druk in zijn hoofd in een korte tijd enorm is opgelopen en hij uiteindelijk is gestorven aan een heftige epileptische aanval. Szabi was een super mooie, fijne en gezellige jongen die genoot van het leven en het zijn bij Nefelejcs. drie keer per week kwam hij om te leren in de klas en daarnaast kwam hij op woensdag bij de kookgroep en vrijdag bij de houtbewerkingsgroep. Het is een groot gemis voor ons allemaal.

Voedselpakketten / Kiezen voor Kids

Zoals elk jaar zijn we dit jaar ook weer begonnen met een actie in november waar je meer over kunt lezen op mijn website. We zijn al druk met inkopen van de spullen en hopen begin december de tasjes aan de kinderen en de voedselpakketten te kunnen uitdelen.

Sarah

De afgelopen drie maanden heeft Sarah Groeneveld bij ons in huis gewoond. We hebben het erg gezellig met elkaar gehad. Hieronder vertelt zij iets over haar ervaringen in Oekraïne.

Toen ik drie maanden geleden met Jorien en Sanyi in de auto zat onderweg naar Oekraïne, kreeg ik ineens erg veel twijfels in mijn hoofd. Drie maanden naar Oekraïne, wat moet ik daar toch? Ik spreek de taal helemaal niet, ik heb geen idee wat voor werk ik daar precies kan doen en vinden mensen het niet gek dat ik daar ineens voor een tijd ben?

Al snel begon ik te merken dat deze twijfels voor niets waren geweest. Ik werd overal mee naartoe gesleept door Jorien en Sanyi. De mensen waren ontzettend gastvrij en vonden het alleen maar leuk dat er nog een Hollander bij hun langskwam. Na een week begon ik met werken. Drie middagen in de week heb ik geholpen bij het Arendsnest, een dagopvang voor straatkinderen. Hier wordt voor een deel van de groep activiteiten georganiseerd zoals; bakken, film kijken, knutselen en spelletjes doen. Ik mocht hier af en toe helpen en leuke dingen doen met de kinderen. Het andere deel van de groep komt voor naschoolse opvang. De kinderen krijgen hier de begeleiding bij hun huiswerk die ze op school niet krijgen. De afgelopen tijd heb ik de kinderen vaak geholpen met lezen, schrijven en rekenen.

Ook mocht ik af en toe helpen bij Jorien op het werk, Nefelejcs. Helpen in de keuken of oppassen op Barbara, een meisje dat elke dag naar Nefelejcs komt en vierentwintig uur per dag zorg nodig heeft.

Jorien kwam natuurlijk al regelmatig bij de burens en deed leuke dingen met de buurtkinderen. Ook hier hielp ik gewoon mee en werd ik met open armen ontvangen. Jorien en ik deden vaak samen leuke dingen met de kinderen, zoals wandelen, koekjes bakken of iets moois maken met de strijkkralen. De kinderen vonden dit ontzettend leuk en gezellig.

Ik ben heel erg dankbaar dat ik zoveel mooie mensen heb mogen ontmoeten.

Ook deden Jorien, Sanyi en ik met z'n drieën af en toe wat gezelligs. Genieten van de mooie natuur, lekker uiteten of we bezochten een stad in de buurt. Ik ben erg blij dat ik voor drie maanden bij Jorien en Sanyi mocht wonen, want wat hebben we het gezellig gehad samen!

Ondanks alle mooie dingen die ik in Oekraïne kon doen, was het soms ook behoorlijk confronterend om te zien hoe sommige mensen daar leven. Nu ik daar voor langere tijd ben geweest, en alles van dichtbij heb meegemaakt, heeft dit mij wel behoorlijk aan het denken gezet. Ik ben anders gaan kijken naar alles wat wij in Nederland hebben en ik ben hier dankbaarder voor geworden. Dingen die wij als 'normaal' zien, zijn in Oekraïne vaak helemaal niet zo vanzelfsprekend. Daarom vind ik het zo bijzonder dat ik mijn steentje bij mocht dragen. Ik ben erg dankbaar dat ik dit avontuur kon aangaan en zoveel mooie, bijzondere en indrukwekkende dingen heb geleerd en gezien.

Bidden en Danken

Danken:

- * Voor het werk bij Nefelejcs
- * Voor mijn verblijfsvergunning
- * Voor de veranderingen die je gaat zien bij mensen

Bidden:

- * Voor het Nefelejcs team en het samen werken
- * Voor het verlies wat we met elkaar moeten verwerken
- * Voor de familie van Szabi
- * Voor mijn Hongaars - dat wel steeds beter gaat maar waarin ik graag nog veel wil leren

